

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΚΟΤΖΙΟΥΛΑ

Η ΠΑΝΩΛΕΘΡΙΑ XXXVII. ΟΙ
ΓΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ στρατηγοί ὁμως
δὲν ἔδωσαν ση-
μασία στὰ λόγια τοῦ Ἀλκιβιάδη
καί στίς συστάσεις του νά μεταφε-
ρουν τὸ στόλο τους στὴ βάση τῆς

[illegible]

Ο ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ "ΥΣΤΕΡ' ὅτι αὐ-
ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ τὰ ὁ ΑΛΚΙΒΙΑ-
ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΛΑ- δης φερόθηκε
ΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ
ΜΕΤΙΟΥΣ ΤΟΙΣ

[illegible]

της(12). Νομίζοντας κιόλας πώς ο Φαρνάαζος(13) πρόθυμα θά του παραχώρουσε τὰ μέσα και τὴν ἐξασφάλιση τοῦ ταξιδιοῦ, πήγε νὰ τὸν βρεῖ στὴ Φρυγία, ὅπου καὶ ἔμεινε στὴν αὐλὴ τοῦ κολακεύον-
τας ἐκεῖνον καὶ ζώντας ὁ ἴδιος μέσα σὲ τιμές.

[illegible]

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΤΑΙ   Στο τέλος, ο
Η ΕΞΟΝΤΩΣΗ   Κριτίας (15) εί-
ΤΟΥ.   σηγήθηκε στο

[illegible]

ΟΝΕΙΡΑ ΠΟΥ ΧΧΧΙΧ. Ὁ Λύ-
ΒΓΑΙΝΟΥΝ σαντρος λοιπὸν
διαβίβασε τὴ δι-
αταγὴ στὸ Φαρνάβαζο μὲ τὴν ἐν-

πολὴν τὴν ἐκτέλεισι. Ἐκείνους ἀνάθεσι αὐτῇ τῇ φρονιτίᾳ στον ἄδερφόν τοῦ Μαργαρίτ καὶ στὸ θεῖο του τὸ Σουσαϊνβέρ. Ἐκείνη τὴν κοπέλῃ ὁ Ἀλκιεῖδης ἐτύχε νὰ κατοικήσῃ μὲν κωμωπότηλ τῆς θρηγυλίας ἐχόντας καλὴν τὴν ἐπαρτήσιν ἀλλὰ ἐκείνην ἐστὼν ὅπου τοῦ τὸ ἔλθῃ εὐνοίῃ νὰ γῇ πὺς τὰν ἀγὰ φορεῖσι τὰ ρούχα τῆς ἐπαρτίαν, ἐνὰ ἐκείνην κριπνῶντας τὴν ἀγκάλια τῆς τοῦ κεράτῃ ἐξάσῃ τοῦ πρόσωπόν τοῦ μὲ φραιδίσι. Σὺμφωνά μὲ ἄλλην ἐκδοχὴν ὁ νευρεϊστικὸς πὺς ὁ ἀνθρώπου τοῦ πὺς καὶ τὸν ἀποκερφαλίζαν καὶ πὺς καὶ τὸν ἀπὸ τῆς ἀμύτης τοῦ μῆλῃσι πὺς τ' εὐνοίῃ αὐτόν τοῦ παρουσιάζατικε μῶλῃς λίγην πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατόν του.

Λ Ε ΠΤΟΜΕΡΕΙ- Έκείνοι που
ΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑ- στάλθηκαν να
ΝΑΤΟ ΤΟΥ τὸν σκοτώσουν

δὲν τὸλμήσαντες
μῦθους μέλα, παρὰ τὸ περικυ-
βλῆσαν ὅς οἱ ἔσονται φωτιά. Μὴ
δὲν τὸλμήσαντες ἄλλοις ἔργοις
δὲς ῥαξέμε, πὰς τὸ πᾶσι ἀπ' τα-
ρῶνα καὶ τὰ στρωμὰτα τοῦ καὶ
ῥαξέει μὲς στῆ φωτιά. Ὁ ἴδιος,
τὸλῶντας μετ' ἡ γλαυμπὰ τὸ ε-
πίστροφο τοῦ χειρὶ προβάλλε μετ' ἡ
ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν καὶ ἀπὸ τῆ
στῆ φωτιά χωρὶς νὰ πάβει τίποτε
καὶ πρὶν οἱ ὀλέγες τοῦ κἀφάνου
τὰ οὐνα. Ὁ βαρφέρος, μόλις τὸν
εἶδεν ἔξω σκορπίσθηκε. Κανένας
δὲν τὸλῶσε νὰ τὸν περιμένει
ἐκεῖ, ἀλλὰ ὅσοι τὸν καὶ οἱ καὶ τὸν
μόνον σταθῆσαν σ' ἀπόστασι καὶ
ἄρῃσαν νὰ τοῦ ρίγουν ἀκόντια
καὶ βέλη. Ὅταν τὸν ἀφῆσαν ἔτσι
στὸν τόπο καὶ ἀναχώρησαν οἱ βαρ-
φέροι, ἡ ἱγιάναρ σήκωνε τὸ γυ-
μῶνα καὶ ἔβλεπε τὸν ἄνθρωπον
σκέπας νὰ τὴν δικάς τῆς φορέματα
τοῦ ἔκανε ὅσο τῆς ἐπέτρηνε οἱ
περιστάσεις, λαμπρὴ κηρίδα καὶ
ἀντέτατο τοῦ. Αὐτὴ ἡ γυναῖκα λένε
ὅς εἶταν ἡ μητέρα τῆς Αἰαίδας (17).
Ὅταν τὸν εἶδε, ῥέει στὴν ἑλλάδα
σκέλδαι ἀπὸ τὰ ὕγκαρα, μετὰ πολ-
τιελοῦσα τῆς Σικελίας.

ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΤΕ- Μερικοί όμως
ΛΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ενώ συμφωνού-
ΤΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕ νε με τους πα-

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ραπάνω στις λε-
πομέριες του
θανάτου του 'Αλκibiάδου, ύποστη-
ρξαν ωστόσο πως δεν εβλύνον-
ται γι' αυτόν ούτε ο Φαρνάβζαρος
ούτε ο Άλσιστρας ούτε ο Αλκεβιά-
δης και πως ο αείων του γα-
μίου είναι ο ίδιος με τον γα-
μίο διαβαθρίει μία κοπέλα από
καλό σπίτι και ζούσε μαζί της. Τ'
αδέρφει της όμως δεν άντεχταν
στην προσβολή, κι έβαλαν τη
νύμφη φωτιά στο σπίτι όπου κατο-
κούσε ο 'Αλκιβιάδης. Και τον έ-
κκότωσαν, όπως αναφέρει παραπό-
νος, καθώς φησίζει: «να γλυτώσει
μés απ' τη φωτιά».

ΤΕΛΟΣ

(1) Βλ. σημ. 17 της προηγούμενης συν-
έχειας.

(3) Ο στρατός κίνησε, γιὰ τὸν Τυρόβολο, ἀπὸ τοὺς ἰσχυροτέρους στρατοὺς τῶν Ἀγριανῶν ἐπιχειροῦντας ἀπὸ τὴν καταπολέμην τῶν Αἰγῶν Ποταμῶν, ἔζησαν ἀπὸλυ κινῶν τὸν βασιλεὺς τῆς Κίνας Εὐαγόρα, θέλοντας νὰ ἐπισηρῶνται τὴν πατρίδα του, ἔτινα βουλομένης τοῦ παρικοῦ στέλλει καὶ καταπολέμους τὸ ναυτικὸν τῶν Αἰακιδωμένων τῶν Κίβδω τῆς Καρίας. Οἱ Ἀγριανοὶ ἀποφασίζουσι τὴν ἐπιχείρησιν ἐπιχειροῦν γιὰ τὴν μεγάλαν πατριωτικὴν ἀποφασίαν του.

(4) Οι νόμοι του πολέμου ήταν τότε, σε όρισμένα τουλάχιστο σημεία σκληρότεροι από σήμερα.

(5) Τὸ ἔτος 404.
(6) Αὐτὰ συνέλαυνε τὴν πρωτεύουσα μὲ
τὸν Παιονίαν. Τ' ἀποικιστικὰ ἀνέστη αὐτὴ

(7) Σύνδεσμοι αυτοκινήτου άρ. 100/13.

(9) Πρόκειται βιβλία για τους συνο-
δούς του εκκλησιαστικού του

(10) 'Ο 'Αρταξέρξης μεγαλύτερος ἀ-
 θερφός του Κύρου, πολέμησε μαζί του στὰ
 Κούναξα, όπου νίκησε τοῦ ἀντιπάλου
 του καὶ παίρνοντας τὸ θρόνο βεβαίωσε τὴν
 Περσίαν ὡς τὸ 362.

(11) Είναι γνωστό πώς ο τρομοκρατικός της Σαλζιμουργιάς, δυσχεραστίζοντας κατόπιν με τους "Αθηναίους", ήρθε σε συνενόηση με τους Πέρσες, τους Βανδυνούς, ως τα χείρς αντιπάλους του, οι οποίοι δεν ήθελαν την επικρατία να την περιποιηθούν. Καθώς Σλέμονας λοιπόν, την ταχική αδή των ματαιηθέντων την είχαν εγκαταλείψει, έλλοι πριν από τον Αλκιβιάδη, και όχι λιγότερο σπουδαίοι άν' αυτόν.

(13) Καί ὁμοίως ἔπραπε νά θυμηθεῖ πῶς
εἶχε ταπεινώσει ἐπ'ἀναισθησιμένης αὐτῆς τῆς

σταυρώση στο παλιό της μέγης (βλ. κερ.
28, 29 και 30) και πώς έκλεινος διὰ τὰ
τοῦ τοῦ συνηγορίας. Ἡ ἀποκρίσις τοῦ παλι-

(14) Ἐνωσὶ τότε πρὸς μὲ τὴν ἡγία τοῦ
Ἀυτοῦ τοῦ πᾶσι ἀπὸ πνεύματος ἁ-

(15) Γι' αὐτὸν ἐγράψαμε στὴ συλλογὴ

να καλὸ φυσικὸ
ρέπει νάχει τὸ
ντα, ἂν ἴσως καὶ
ς κάνει διπλὸ

καὶ: διὰ τοῦ καὶ
 τοῦ καὶ:
 καὶ: τοῦ καὶ:
 (Στ. 955-6)

στέκου μακριά
ὅπως ὁ διάβολος
λέει ὁ λόγος,

ἀνθρώποις καὶ τοῖς ἀγγέλοις
μὴν τὸν χρόνον

καὶ λυγρῶς.
(Στ. 113—4)

ουστει ἀκόμα τὸ

ὁ ἀνέκδοτος εἰσάγω-
γη.